

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 543

Doknr.
663490

Dato
20-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 23. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 260 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Ravn (S).

Spørgsmål nr. 260:

"Vil ministeren med udgangspunkt i henvendelsen af 22. januar 2019 fra C.C, jf. SOU alm. del – bilag 124 (fortroligt bilag) kommentere det forhold, at den pågældende dreng er blevet anbefalet traumeterapi, men at dette tilsyneladende ikke er blevet iværksat af kommunen?"

Svar:

Jeg mener, at lovgivningen er ganske klar i forhold til, at det altid er det anbragte barns eller den unges behov for støtte, der skal være centrum for indsatsen.

Kommunalbestyrelsen skal altid vælge en foranstaltning, som må forventes at kunne imødekomme de problemer og behov, som er afdækket hos barnet, den unge eller familien. Anbragte børn og unge har forskellige ressourcer og udfordringer, og de løsninger, der kan støtte dem, varierer derfor også. Kommunalbestyrelsens valg af foranstaltning må derfor altid bero på en konkret vurdering og tage udgangspunkt i det enkelte barn eller den enkelte unges særlige behov for støtte.

Børn på 12 år og derover samt forældremyndighedens indehaver kan klage over kommunens afgørelse om foranstaltninger til Ankestyrelsen. Desuden kan enhver, der oplever, at en kommune ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et udsat barn eller ung, underrette Ankestyrelsen, som har mulighed for at tage sager op af egen drift, jf. Ankestyrelsens egendriftskompetence efter servicelovens § 65.

Med venlig hilsen
Mai Mercado